

BARACUDA

Oktober - November 2022

Baracuda

51. årgang okt.- november 2022

Medlemsblad for:

Baracuda Dykkerklub Ballerup

Ballerup Idrætsby 30, st.th.

2750 Ballerup

Telefon: 4468 3334

Hjemmeside:

www.baracuda.dk

Bankkonto: 3159-0001 356 763

Redaktion:

Jan M.

Ole E. R.

Bestyrelse:

Formand

Ole B.

Kasserer

Eva R.

Næstformand

Jørn I.

Sekretær

F. Stidsen

Bestyrelsesmedlemmer:

Lars H. Carsten G.

(bestyrelsessuppleanter)

Birgit N. og Henning J. H.

Næste Baracuda-blad udkommer

2023

Antal trykte blade: 125 stk.

Bladudvalget:

Næste møde : Ikke fastlagt.

Der sendes en mail ud til alle. Ellers se på hjemmesiden

Planlagte deadlines på bladet:

Marts 2023

Forside:

Natdyk ved Skovshoved.

Vi plejer næsten altid at have to fotos på forsiden, Men denne gang er motivet helt naturligt to-delt i dette dramatiske og farvestrålende billede.

Se om natdykket side 9

Foto/ Henriette

Bagside:

Øverst:

Efterårsfarver på en Kutling ved Munkholm. Læs om Munkholm-forbandelsen sidst i bladet.

Nederst:

Sommerfarver. Det er en ulk på billedet omgivet af spraglet mangfoldigt liv.

Lysekil i foråret.

Fotos:/Jan M.

**Der afholdes ordinær
generalforsamling i Ba-
racuda's lokaler lørdag
19.nov.2022 kl.13.00.**

**Dagsorden i følge vedtægterne.
Der skal vælges en ny formand
da formand Ole ikke genopstil-
ler.**

**Forslag der ønskes behandlet på
generalforsamlingen sendes
skriftligt til sekretær Stidsen på
email f.h.sti@mail.dk senest
9.nov.2022.**

Lederen

Vi bliver i øjeblikket bombarderet med valgkampmateriale

Alle partier er super fantastiske ifølge dem selv. Men ikke mindst dansk landbrug er i topform og det bedste i hele verden til at producere CO2 neutralt. Hver gang der ønskes mere hensyn til naturen indført, vil produktionen bare flytte et andet sted hen, hvor man sviner meget mere. Kritisk undersøgelser siger nu blot, at vi ligge i blandt europas gennemsnit. Landbruget omtaler slet ikke deres udledning af næringsoverskud, der dræber vores hav.

Jeg spekulerer, som dykker i DK derfor ofte over, hvordan det kan være at store dele af det danske havmiljø er blevet smadret.

I min 'havtid' fra den spæde snorkelsvømning i 60'erne og frem til nu, hvor jeg også dykker med luft, er det kun blevet være og være. Havmiljøet degenererer de steder fødevarerproduktionen har fået lov til fri leg med kvælstof- og fosforudledninger.

Mit hjerte brænder for, at mine børnebørn kan få lov til at snorkle i vande, der minder om min ungdoms mangfoldige kyststrækninger og rige dyreliv. Ålegræs, muslingebanker, torskestimer og klart vand. Sigt lidt længere end en armslængde.

Det er altså ikke i denne omgang belastningen omkring CO2, jeg taler om, det er den næringsmæssige tilsvining og belastning, jeg tænker på. Det smukke farvand UNDER OVERFLADEN jeg bekymrer mig for,

Den store kvælstof-reform i landbruget for 4-5 år siden gjorde det frivilligt (!) at reducere kvælstofmængden indtil der er opfundet bedre målemetoder.

Landbruget er i følge Aarhus universitet over 20.000 tons bagud med reduktionen i forhold til det vi har lovet vores samarbejdspartnere i EU.

Nå! Et lille klubblads redaktør, skal jo ikke propagandere, men overlade det medlemmerne selv at tage stilling til et valg. Derfor er det helt uden for normal upartiskhed, at jeg nu siger: Stem for en grønnere fremtid, det er allerede for klamt, der ude i vandet under overfladen.

Fuck landbrugets livs-ødelæggende udledninger.
/Redaktøren

P.S. Der er i dette blad indlæg, der taler i samme retning. Jeg er dog ikke total modstander af, at men skal kunne bruge råstoffer til at bygge med. Kunne man i det mindste lave en skånsom sandindhentning, så man ikke efterlade et DØDT hav bag sig. Denne gang er det livet i Køge bugt, der er i spil.

***ALARM - ALARM -
Læs formanden ord på side
16. Det er alvorlige sager.***

***Overlever klubben næste
generalforsamling?***

Én tur til Rødehavet - To beretninger.

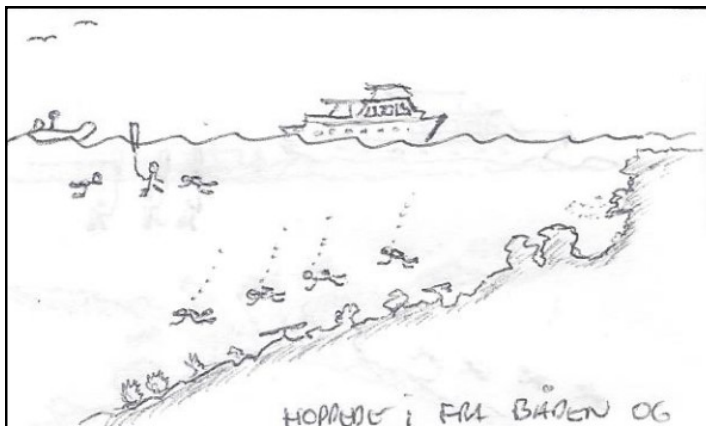
Redaktøren havde lavet en aftale med Stidsen om, at han kunne sende en kopi af sin altid smukke logbogsoptegnelser, som en beretning fra denne spændende og anderledes tur til Røde Havet ind gennem Tiran Strædet. 25/9 til 2/10-2022

Desværre blev Stidsens ene fod ramt og skadet af en dykkerflaske fra en anden dykker, ved udspring fra bådens dykkerplatform.

Det medførte at Stidsen blev "grounded" på resten af turen.

Tegningerne er skannet fra Stidsens logbog. Teksten er gengivet af redaktøren.

Vi begynder med Stidsens beretning:

1. Gordon Reef

1, Gordon Reef

Dybde 19m. tid 46 min.

Hoppede i fra båden og svømmede ned på et plateau med spredte koraller og sandbund. Jeg tog video af dykere over sandbund. Drev med strømmen mod vest og rundt om hjørnet. Her var meget smukt med flotte koraller, Desværre løb GoProen (kamera red,.) tør for strøm. Guiden Alaa sendte bøjen op, og efter lidt tid blev vi afhentet af gummibåden Et godt dyk . Makker Gearløs

2. Cayon, Dahab

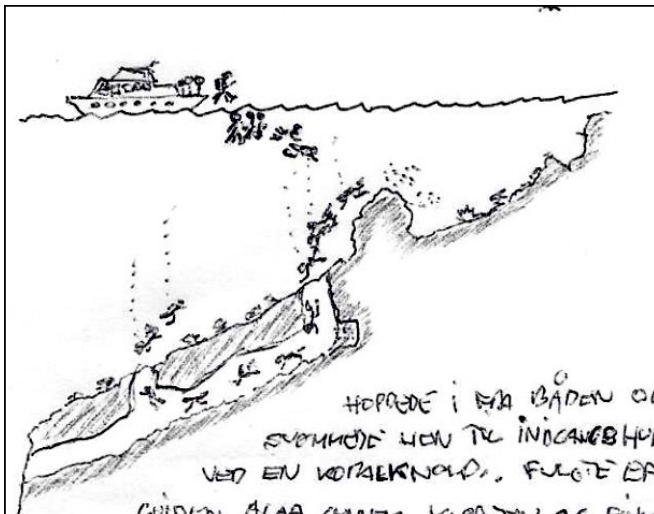
Dybde: 30,5 m. Tid 43 min.

Hoppede i fra båden og svømmede hen til indgangshullet ved en koralknold. Fulgte efter guiden Alaa gennem kløften og filmede det med GoProen. Herefter op på lavere vand, hvor jeg filmede dykkere over sandbunde med spredte koraller.

Et ganske pænt sted. Svømmede op til revkanten og blev afhentet af Snefro

Target. Kunne ikke komme op af lejderen, og måtte hives op, da min fod ved springet fra båden, blev ramt af en anden dykkers flaske. Bortset fra dette et udmærket dyk. Makker Gearløs, der var ved at sidde fast da hans kameraopsætning fyldte for meget.

2 Cayon, Dahab

Vi var 18 dykkere på skibet Snefro Target som vi tidligere har sejlet med.

Midt om natten:

Skibet lå i Sharm havn og vi ankom til det 02:30 om natten efter at have kørt rundt i området og sat øvrige passagerer af på diverse hoteller. Overalt var der anlægs aktiviteter hvor mange mennesker arbejdede med vejarbejde midt om natten. I Sharm skal der i November afholdes COP 27 møde med plads til 40.000 mennesker.

Heldigvis tog Gearløs udfordringen op, og sendte en historie fra turen. Så her er hans beretninger og nogle billeder fra turen.

Megen byggeri står som råbetonskaller og kan umuligt gøres færdig på 1 måned.

Vi sejlede op i Tiran strædet mod nord og havde her mange udmærkede dyk –

En rib i øde egne i Akaba-bugten nord øst for Sharm el-Sheikh. /Foto: Stidsen

En kraftig dieselhørm

op til 4 dyk pr.døgn. På vraget “million hope” svømmede vi ind og ud af dette enorme vrag.

Der var kraftig bølgegang og man skulle være sig for ikke at komme for tæt på åbninger, vinduer og døre da vandet susser ind og ud her.

Natdyk:

Det gyser altid i mig når vi skal på natdyk og tanken om at fare vild kan jeg ikke fralægge mig. Til gengæld er det en grænseoverskridende oplevelse at se nattelivet på havbunden der er markant

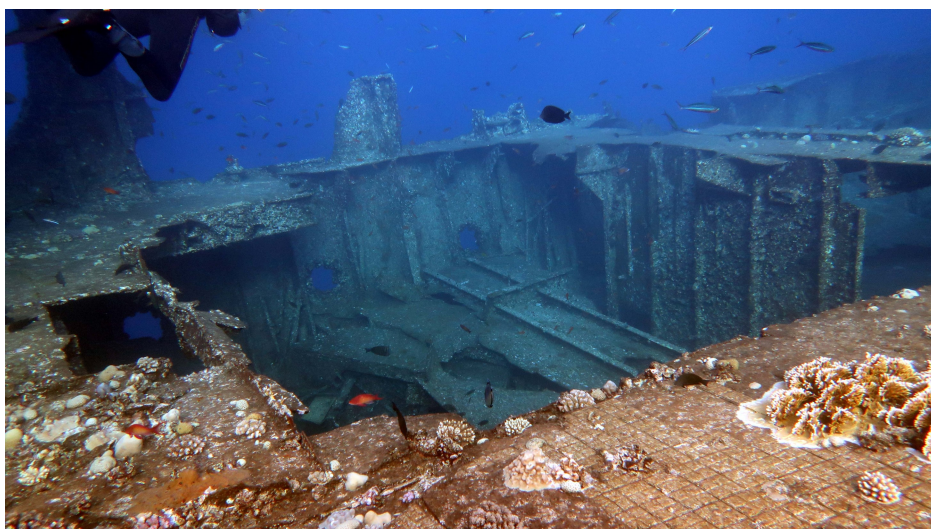
anderledes end dagdyk.

Det fleste fisk ligger og sover i koral-spalter, men blæksprutterne er super aktive, og de er spændende at følge.

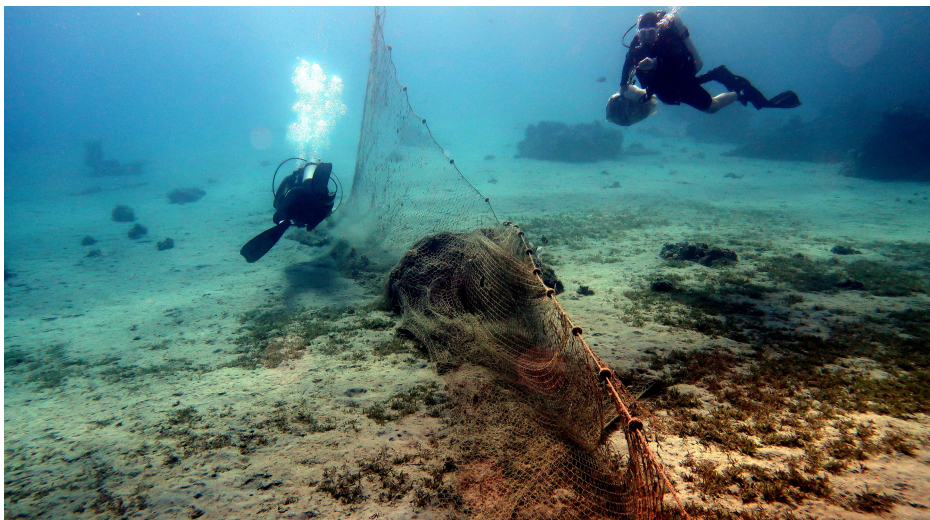
Normalt ser du dem ikke da de skifter farve og udseende og kommer til at ligne deres omgivelse, men når lyset fra din dykkerlygte rammer dem ændrer de adfærd og flygter, hvilket jo ikke er så underligt.

Affald:

Ved South Ras Abu Galum fik vi udleveret store plastikposer med besked om

Vraget "Million Hope"

Spøgelsesgarn og affaldsopsamling (se dykker TH)

at samle affald, der her var tilstede i store mængder. Inde ved kysten er der en lejr hvor man konsekvens smider alt affald overalt. Det ligger nu på havbunden nær ved kysten.

Fedtemøg:

For første gang i Rødehavet observerede jeg brunt fedtemøg hvor vi dykkede. Det skyldes at der er flere næringsstoffer i vandet end det naturlige miljø kan håndtere.

Miljøskib?

Det virkede ironisk at man fra Seafro Target beskæftiger sig med miljø.

Skibet er ekstremt storsvinende. Der står tæt sort kulrøg ud af dieseludstødningen og over hele skibet hænger der en dyne af udstødningsgas.

Under anden verdenskrig benyttede tyskerne denne gasform til at aflive jøderne i de såkaldte gasbiler. i 2019 sejlede vi med samme skib og her svinede skibet lige så meget.

Ras Muhamed:

I nationalparken Ras Muhamed syd for sharm dykkede vi langs revene og så imponerende koralformationer og et rigt holdigt fiskeliv.

En sandrevle:

Vores tur blev afsluttet på en sandrevle midt i Rødehavet. Det er lidt syret at der her er sandbund helt op til overfladen. Vi sejlede fra skibet med gummibåd ind til sandrevlen, fik drikke og chips. Det var nu meget hyggeligt. Det blev til 27 ture til Rødehavet siden 1992, men nu er det slut. Jeg har ikke fysisk styrke til at kravle de 1½ meter op af hønsestigen bag på båden med tungt dykkerudstyr.

Jeg lagde også mærke til at andre af “de grå dykkere” havde tilsvarende problemer.

Heldigvis var besætningen flinke til at hive de strandede hvaler op på båden så stor tak til dem.

På vej mod sandrevlen

/Tekst og foto: Gearløs

Glasfisk. Ved Ras Muhamed dykkede vi langs revene.

Årets sidste fyraftensdyk. Natdykket

Som sædvanlig sluttede fyraftensæsonen med et natdyk, så alle har en chance for at oplevede dette. Og i den to stjernede uddannelse er det obligatorisk.

Stort tillykke til Henriette og Finnur, som på denne aften sluttede deres to stjernede CMAS uddannelse.

Vejret bestemmer:

Det er jo vejret, der bestemmer, så med den kendte vestenvind blev destinationen Skovshoved Havn.

Der var en del vind. Vi besluttede dog at gennemføre, og det var ikke noget problem. Vi startede traditionen tro med at grille, mens vi ventede på mørket.

Tegngivning både over og under vand skulle repeteres. Holdene sættes, under hensyntagen til erfaring.

Det kan være en skræmmende oplevelse første gang i mørkt vand, indtil fascina-

tionen griber en.

Denne gang var det nu ikke noget problem. Alle tog det stille og roligt.

Det var et flot syn oppefra, som det kan ses på billedet, med lys i bøjen. Og man kunne se lygterne feje hen over bunden.

Vi så allesammen stimer af mindre fisk der kredsede rundt, og nogle så endda flere ål mellem stenene langs molen.

Vi håber jo altid på morild, men denne gang var der ikke noget.

Vi var 8 dykkere i alt, så det var et fint fremmøde.

/Birgit

Lygterne fejede hen over bunden. Se også forsiden

Stidsen's Historiske foto's mm.

Den tragiske beretning om Dyk-Et's forlis.

Tyveri:

1980'erne blev efterfølgende kaldt "fattig-firserne", da det var et årti med økonomisk krise, inflation, høje renter og stor arbejdsløshed, som især ramte de unge. En ung mand var blevet fyret fra sit job og oven i dette var kæresten skredet. Nu skulle han bare væk fra det hele og til dette formål "lånte" han Dyk-Et, som lå i Svanemøllehavnen.

Det lykkedes ham at få startet motoren og sejle båden ud af havnen og sætte kursen sydpå mod Tyskland. Så langt kom han ikke. En kold dag i begyndelsen af januar 1987 observerede nogle fiskere fra Dragør Dyk-Et drivende for vejr og vind med motorstop ved Drogden i det sydlige Øresund. Ombord var en ung mand i en forkommen og nedtrykt tilstand. Dyk-Et blev bugseret ind til Dragør og fortøjet midlertidigt til molen i yderhavnen.

Hjemtagning, eller frem og tilbage:

Weekenden efter tog nogle klubmedlemmer ud til Dragør for at sejle Dyk-Et hjem til sin faste plads i Svanemøllehavnen. Indtil nytår havde vejret været ret mildt, men i det nye år slog vinden over i øst og iskolde vinde fra Rusland fejede ind over landet, så Øresund begyndte at fryse til. Turen ud af havnen gik nemt nok. Her havde Dragør-

Limhamn færgen brudt isen op, men da vi satte kursen nordpå op gennem Kongedybet blev isen tættere og mere massiv. Dyk-Et var i vandlinjen beklædt med kobberplader, så den kunne godt

sejle i isfyldt farvand uden at skarpe isflager skar sig ind i skroget. Båden havde imidlertid ikke motorkraft nok til at presse sig gennem den stadig tykkere is. Det endte med at vi sad fast i isen. Med motoren for fuld kraft bak lykkedes det os at komme fri og vi måtte sejle tilbage til Dragør og fortøje båden til ydermolen.

En redningsaktion?

Om mandagen ringede havnefogeden til formanden og anbefalede ham at tilse båden, da han syntes den lå ret dybt i vandet. Om aftenen tog nogle medlemmer ud til Dyk-Et og kunne konstatere at båden var ved at synke. Det lykkedes ikke at få startet motoren og derved få lænse pumpen i gang og i stedet måtte man redde så meget som muligt af udstyr og andre genstande op på kajen inden båden sank.

Forlis:

Næste weekend tog nogle af klubbens tørdragt-dykkere ud til Dragør for at dykke på vraget. Der blæste en stiv kuling fra øst og det frøs minus 16 grader. Dykkerne kunne nu fuldt lovligt plyndre vraget for værdifulde effekter, da det jo var vores eget vrag. Rattet og navneskiltet blev bjærget og hænger nu i klubben.

Det viste sig at isen havde presset båden ind mod stensætningen, så en planke i yderbeklædningen var trykket ind og vandet derved kunne løbe ind i båden. Havnefogeden krævede vraget fjernet hvilket ikke var muligt, da havnen nu var frosset helt til. Vi havde ikke mulighed for selv at bjærge Dyk-Et, så den blev solgt til en bådebygger for 5000 kr. mod at køberen hævdede og fjernede bå-

den. Bjærgningen blev dyrere end beregnet og klubben måtte give et tilskud for at få båden hævet.

Hvad der senere blev af Dyk-Et vides ikke. Måske sejler den stadig rundt et sted i landet.

En epoke var slut:

Vi havde Dyk-Et i 10 år og var på mange gode dykkerture med båden.

Havde vi vidst hvor meget arbejde der var med at vedligeholde en gammel træbåd så er jeg ikke sikker på at vi havde købt den.

En epoke i klubbens historie var nu slut og vi måtte se os om efter nye muligheder for at komme på dykkerture.

Tekst/
F.Stidsen

DYK-ET, Dragør Havn 18.januar 1987.

Makkertjek

Denne gang tager har Trine udfordringen fra seneste nummer af bladet op, og står for dette nummers Makkertjek.

/Red.

Hvornår og hvorfor begyndte du at dykke

Siden jeg var barn, har jeg elsket at svømme og fridykke. Men det var først i august 2019, jeg fik muligheden at ta-

Trine ved Munkholm

ge dykkercertifikat. Det har altid været min drøm. Jeg har taget det i SSI. regi. Det har været en fantastisk rejse, med mange spændene oplevelser.

Min kæreste Lars er min makker. Det har sine fordele. Vi kan tage af sted for os selv eller aftale at dykke med venner. Vi har fået mange nye venner der, og de er også blevet vores dykkerkammerater.

Nu om dage er det meget let at spørge vennerne om der er nogle der vil med i vandet.

Man lægger det op på Facebook. Så er der måske nogle der har lyst og tid til en dykkertur. På den måde lærer man nye steder og sine venner bedre.

Lars og jeg startede i Nautilus marine og siden kom vi til Baracuda. Vi meldte os ind i klubben af mange grunde. Her er nogle:

- 1 kammeratskabet
- 2 Luft
- 3 Lære nye dykkersteder
- 4 Forsikring

Når man er ny i dykkerverden, er man på bar bund med dykkerkammerater og dykkersteder. Det er det en klub kan give.

Lars og jeg har siden hen taget en del kurser for at blive bedre til at dykke og få flere muligheder til dykkeroplevelser.

Vi har taget Deep Diving, Nitrox, Wreck Diving, Perfect Buoyancy, Night and Limited Visibility, Diver Stress and Rescue.

Rejsen er ikke slut i nu. Lars og jeg har planer om flere kurser i fremtiden.

Hvor mange dyk har du haft.

Det er efterhånden blevet til en del. Jeg er oppe på 146 dyk.

Hvilken slags dykkerdragt bruger du, og hvorfor.

Jeg dykker i forskellige dragter. Jeg har 3 og 7 m.m. vådragter til sommer brug og en tørdragt til vinterbrug.

Min tørdragt er med udskiftelige manchetter. Det giver mig den mulighed at jeg kan skift dem på stedet så det ikke ødelægger en tur.

Mine dragter giver mig mulighed til at udvide mine dykkeroplevelser hele året rundt. Men jeg kan bedst lide mine vådragter, de er lette at dykke i.

Jeg har købt en del udstyr til dykning. Men jeg syntes det vigtigste er min

computer og mit regulatorsæt. Regulatorsættet får jeg serviceret hvert år. Sikkerheden er vigtig for mig.

Hvordan vil du beskrive dig selv, som dykker. (teknisk-, vrag- eller 'blomsterdykker' eller lignende)

Jeg har kun dykket ca. 4 år. Så jeg udforsker det stadig.

Er der noget du er specielt glad for ved dykning

Dykning er for mig en meget spændende sport, som giver mig mange oplevelser. Jeg glæder mig til hvad fremtiden inden for dykning viser mig. Jeg glæder mig også til nye dykkeroplevelser med mine venner og Lars.

Det jeg elsker med dykning, er at det udvider muligheder/oplevelserne i vandet.

Det at man kan flyde under vandet og nyde livet i havet,

Lars, hans drenge Dennis og Mikkel og jeg før et godt dyk.

DET ER LIVET.

Hvad kan indgå i 'et godt dyk', og kan du beskrive et konkret dyk.

Et godt dyk er at man har tid til det, godt vejr, et dykkersted hvor der er lidt liv under vandet, venner man hygger sig med før, under og efter dykket. Vi har haft nogle gode dyk på Menorca og i Egypten.

Der har været mange spændende oplevelser. I Egypten var vi på Liverboad og dykket 16 gange på en uge. Det er første gang vi har dykket så meget på en uge. Begge steder er sigtbarheden meget bedre end herhjemme. Vi har også set mange spændende fisk, som vi ikke ser herhjemme.

Har du haft 'et dårligt dyk, og kan du beskrive, hvad der skete.

Det var på et natdyk i Egypten. Det føltes som rent kaos. Vi var for mange dykkere, der ville se fiskene. Så man

kunne ikke give plads. Man svømmede ind i hinanden. En fik problemer med sin BCD.

Har du oplevet en uheldssituation på et dyk.

Jeg har haft for lidt bly på under et dyk på Menorca, jeg røg til overfladen fra 20 meter dybe uden sikkerhedsstop. Det var det første dyk i ulandet, så jeg viste ikke hvor meget bly jeg skulle have på.

Er der nogle specielle ting du altid aftaler med din makker inden i dykker (tegn eller andet).

Det kommer an på hvem der er med på turen. Når det bare er Lars og mig, er det ca. tid og hvor vi svømmer. Vi kan vores tegn.

Jeg tager mig af kursen og Lars af sikkerheden.

Fra et af mine dyk i Egypten.

Hygge med dykkervenner ved Havheksen.

Når vi er flere der dykker sammen, gennemgår vi vores plads under dykket og hvordan vi kommunikerer sammen.

Er der noget udstyr du drømmer om at få fat i, eller er der noget du sværger til.
Nej, det er der sådan set ikke. Jeg har lige købt et Garmin dykkerur.

Det var fordi jeg gerne have et aktivitetsur, der kunne tåle vand. Jeg er utrolig glad for det.

Hvem skal have makkertjekket næste gang og hvorfor?

Henning er en jeg har dykket med en del gange. Det kunne være interessant at høre hans historie.

/Trine

Formanden har ordet.

Nu sidder jeg og skriver på sidste formandens ord. Det gjorde jeg også for ca. 8 år siden. Denne gang ved jeg, at det bliver sidste gang.

D. 19. november er der generalforsamling. Der skal vælges en ny formand. Denne gang er det alvorligt, for jeg træder tilbage. Faktisk træder jeg helt ud af bestyrelsen, så der SKAL vælges en ny formand. Jeg tog tjansen i små to år for at give klubben mulighed for at finde en ny kandidat. Jeg ved ikke hvor meget snak der har været om det siden jeg overtog posten, men nu er trolden i hvert fald ude af æsken.

I forlængelse af formandsvalget, så kommer der næste år et lige så vigtigt valg. Jeg ved, at kassereren ikke ønsker genvalg. Eva ønsker ikke at fortsætte, så klubben står over for vigtige udskiftninger i bestyrelsen i de kommende år. Det betyder, at skal klubben fortsætte i samme gear, skal der nye kræfter til. Jeg kan kraftigt anbefale, at vil man gøre noget for klubben, så er det bedste

sted at gøre det, i bestyrelsen. Du får en indgående viden om klubben, dens aktiviteter og økonomi og ikke mindst er du med til at forme klubben i den retning du gerne ser den være.

Midt i september stod jeg for en fællesmiddag. 18 glade klubmedlemmer deltog. Det var hyggeligt og det var tydeligt, at folk hyggede sig. Jeg havde lagt op til at der skulle være 3 fællesmiddage i efteråret i det håb, at der var flere der ville melde sig som kokke. Det skete desværre ikke. Jeg håber virkelig, at flere vil tage en for holdet og stå for en fællesspisning. Jeg hjælper gerne alt det jeg kan, men jeg synes ikke, at det skal være mig der tager initiativet hver gang.

For nogle uger siden havde jeg en snak med en gammel dykkerkammerat fra Kon-Tiki. Han fortalte, at de var blevet ”smidt ud” af deres klublokaler fordi kommunen skulle bruge dem til ukrainske flygtninge. De er nu næsten husvilde – De har dog stadig rådighed over et mindre lokale hvor de kan mødes på klubaftener.

Grunden til at jeg nævner det er, at jeg kan være nervøs for at vi anvender vores klublokaler så lidt, at kommunen begynder at få ideer. Kommunen har rodet med budgetter og har bl.a. lukket for saunaen fordi de skal spare. Det kan også betyde, at de finder på at rykke rundt på nogle klubbers lokaler for at optimere anvendelsen og vupti så kan det være, at vi skal dele vores fantastiske lokaler. I værste fald kan det ende med, at vi skal flyttes til mindre lokaler. Ingen ved det, men det bliver svært at argumentere for så meget plads, når lokalerne anvendes så lidt.

Jeg ved at der i klubben er mange der ikke er fan af Facebook. Det er en tids-

røver og en data logger, men jeg må sige, at den er ret smart til at dele informationer på. Jeg bruger selv Facebook meget, både til underholdning og til informationsøgning i forskellige interessegrupper.

Som alternativ til Facebook har klubben en hjemmeside. Der bliver brugt en del tid på at holde den i gang, og der er mange gode informationer at finde der.

Hjemmesiden er et glimrende sted at dele informationer eller historier, hvis man ikke er til Facebook. Alle kan komme til at skrive artikler og dele oplevelser eller erfaringer der. Det ville være fantastisk, hvis nogen ville begynde at lave turbeskrivelser, eller dele andre røverhistorier. Det bedste ville være hvis du selv havde lyst til at skrive på hjemmesiden, men er det en for stor mundfuld, så hjælper jeg gerne. Jeg laver gerne en aften i klubben, hvor vi kan nørde hjemmeside, så dem der har lyst, kan få det afmystificeret.

Om nogle få uger er der generalforsamling og middag bagefter. Jeg håber virkelig, at der i år vil være et stort fremmøde og at vi får nogle spændende og konstruktive diskussioner om klubben. Middagen efter generalforsamlingen er altid en hyggelig afslutning på dagen. Jeg håber virkelig, at vi kan fastholde denne tradition, så jeg håber at der er nogen der lyst til at stå for det. Kontakt bestyrelsen, hvis du vil hjælpe i køkkenet, eller vil stå for at lave en anretning.

Vi ses i klubben.
Formanden.

Fra klubben 50 års jubilæum. /Foto :Turudvalgets hjemmeside

Vandmiljø 2022

Det har været et spændende år 2022 hvor jeg 24/7 har beskæftiget mig med vandmiljøet i Øresund og især i Køge Bugt.

Altingets havmiljøkonference

Det hele startede ved Altingets havmiljøkonference 17 september 2021.

To emner triggede mig. Regeringen ville tillade at 200.000 tons havneslam skulle dumpes i Køge Bugt og NCC fik monopol på at grave 4 mio tons sand op i bugten. Hurtigt kom jeg i kontakt med

STOP Lynetteholm bevægelsen og klimabevægelsen. Mange bådture blev arrangeret og jeg var inviteret med som gæst. Min iver efter at fotografere alt blev hurtigt værdsat.

Drone og undervandsfoto

Det var dronefoto og undervandsfoto der gjorde udslaget.

Jeg steg i graderne og var nu den person der var planlægger og turguide.

Der var mange der gerne ville lægge båd til uden at få betaling herfor.

I East Kilbride svømmehallen afprøvede jeg mit automatiske QUAD kamera der under vandet kan optage foto og video samtidigt 360 grader rundt ved brug af 4 kameraer.

Min trykluft prøvetager blev også afprøvet og modificeret i svømmehallen.

Udstyret var nu i orden og nu skulle det bruges.

Talrige ture blev arrangeret hvor politikere, eksperter og journalister deltog.

Det gav en masse omtale – især af mig – som jeg ikke var interesseret i.

Jeg arbejder bedst bag kulisserne.

Idag møder jeg folk på gaden der siger “Hej Jan” selv om jeg aldrig har set dem før. Det har jeg nu vænnet mig til.

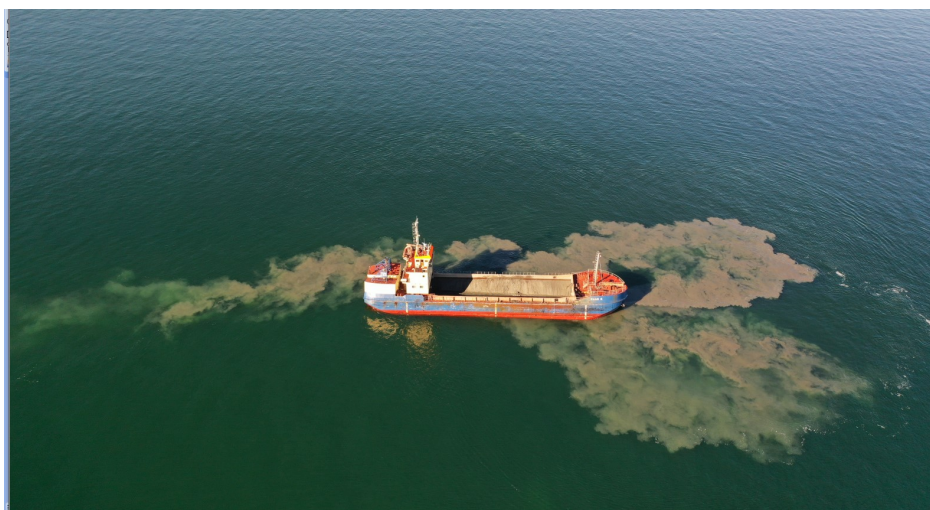
Ugentligt får jeg henvendelser fra medier der vil benytte mine foto og video.

Alle henvendelser er besvaret efter bedste evne.

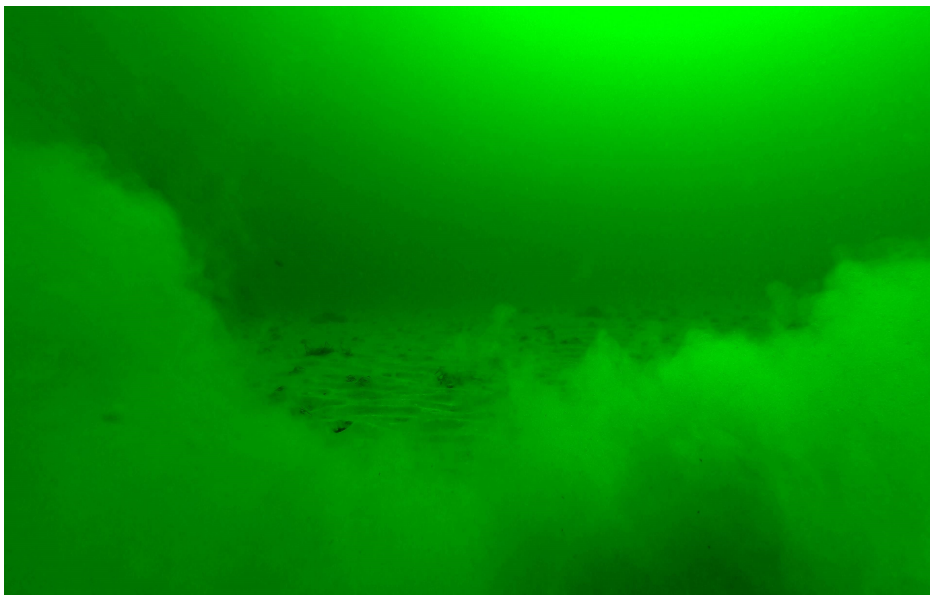

23/2-2022 var vi på tur til klapplads B i Køge Bugt. Den ligger 10 nm syd for Amager. Vi sejlede ud fra Margretheholms havn og her filmede jeg med min drone at slamskibet ROAR R blev lastet med noget af det mest giftige havneslam der blev samlet op lige udenfor det tidligere B & W skibværft's tørdok.

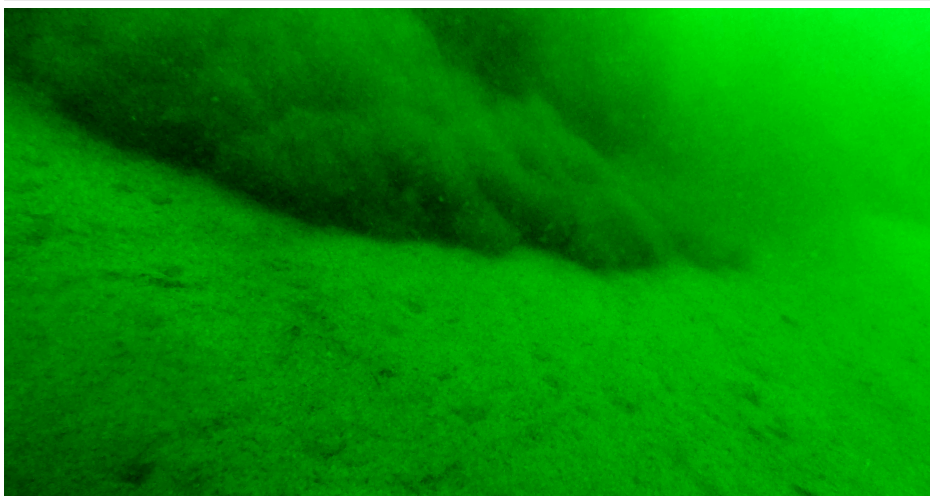

2 timer senere filmede jeg med min drone at ROAR R dumpede slammet ved Klapplads B.

*På mit QUAD kamera kunne jeg se kæmpe skyer komme drivende i nordgående retning op mod Øresund. Denne oplysning fandt hurtig vej ind i Folketinget og medførte at dumpningen blev indstillet (indtil videre).
Aftalt i folketinget d. 31. maj 2022 /red.)*

18/9 filmede jeg ved Akvariet i Køge Bugt at store sorte skyer svæver hen over havbunden og det giver mistanke om at dumpningen fortsættes i det skjulte. Det vil vi nu undersøge nærmere.

Med Torsten Gejl i det mørke hul med bobler

Mere opmærksomhed:

25/8 havde jeg folketingspolitiker Torsten G. og journalist Rasmus S. fra Politikens "Klima Monitor" med på en sejl-tur til Akvariet. Torsten dykkede med mig ned igennem det sorte dødshul og jeg filmede ham samtidigt.

Med trykluftprøvetageren hentede vi sort svovlbrinte slam op fra hullet så alle ombordværende kunne få sig en sniffer.

Video gik viralt

Om aftenen lavede jeg en kort video-film om emnet og sendte den til Torsten. Den offentliggjorde han og efter 6 timer var den vist 80.000 gange på de sociale medier.

Pirاتفorsker:

Ugen efter udkom Klima monitor med en artikel fra turen og her blev jeg omtalt som "Miljøaktivist og Pirاتفorsker" Nu har Baracuda så en pirat i sin medlemsskreds.

Grænseværdier overskredet:

Jeg har indsamlet snesevis af vand og slamprøver og fået nogle af dem analyseret for indhold af tungmetaller der ligger 100 til 1000 gange højere end grænseværdierne. Disse værdier kan altid diskuteres, men Køge Bugt er blevet bl.a. tilført 22.8 tons bly ved dumpningen af slam – noget der ikke var der før.

Det har nu spredt sig ud i Køge Bugt og især op langs strandene langs Øresund. Det indgår nu i fødekæden.

Analysefirmaer blokerer NGO'er

Nu kan jeg ikke længere få udført analyser af mine slam og vandprøver. Alle analysefirmaer har meldt tilbage at de ikke vil arbejde for en NGO'er.

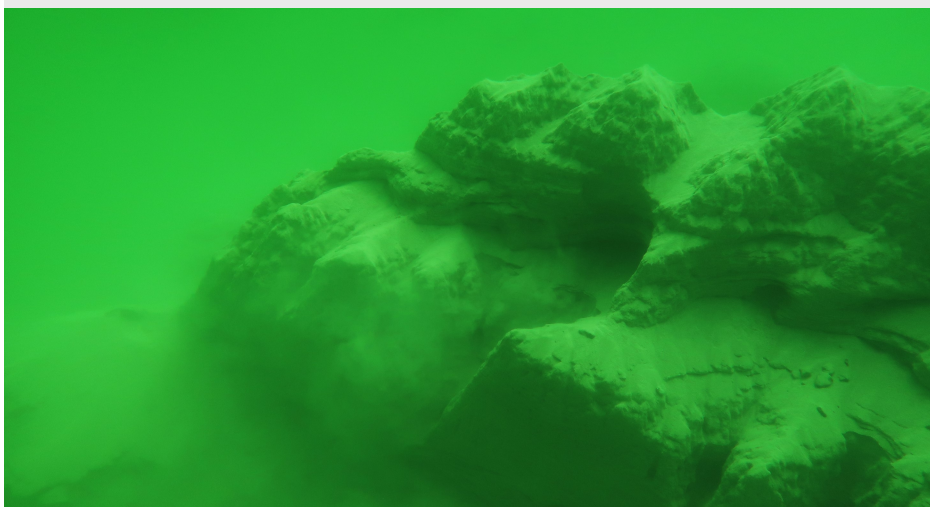
Havbiolog er stærkt kritisk

Havbiolog på Øresundsakvariet Jens P. J. har kommenteret mine iagttagelser.

Stikhullerne som NCC graver i Køge Bugt udvikler de sig til sorte dødshuller, der ødelægger store områder omkring

Jeg har filmet NCC's sandgravning i Køge Bugt fra luften, overfladen og dykket hvor der er gravet i havbunden. Hullerne er op til 21 meter dybe hvor der tidligere var 7 meter dybt.

Bjerglandskab,

sig. Han omtaler 70 år gamle huller, der har denne egenskab.

Folketinget skal nu beslutte om sandindvindingen. Køge Bugt skal udvides med en faktor 10 til 40 mio. tons, så vi

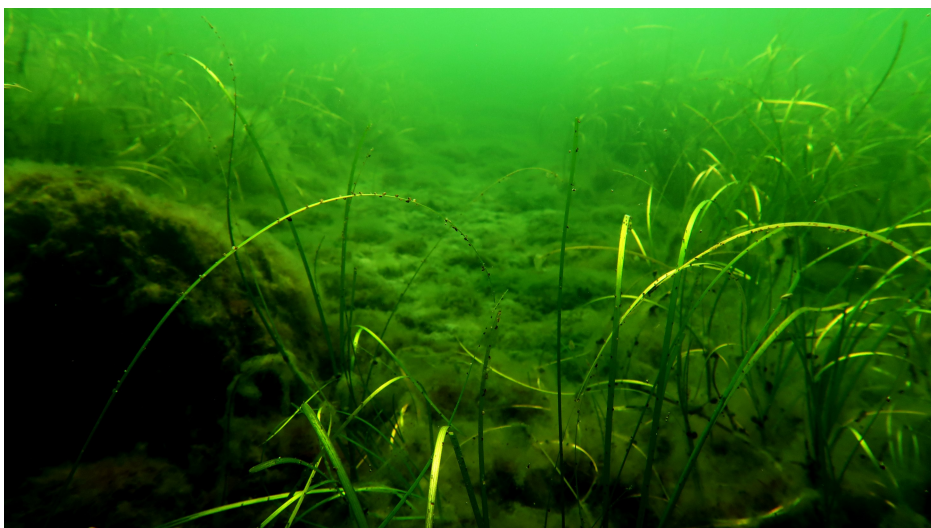
kan få givet bugten det endelige død-stød.

Efter valget tror jeg at NCC får deres
(Teksten fortsætter på side 25)

Ud for Strøby er der smukke områder med det flotteste ålegræs, masser af fiskeyngel, klart vand og hvide pletter med sandbund fyldt med bundliv.

Her har man forsøgt sig med sandsugning og ryddet lange bælter i ålegræsset, der nu er fyldt op med brunt fedtemøj. Heldigvis er sandlaget kun 5 til 10 cm tykt. Derunder er der stenhård kalkgrund.

Bjergning af ankre

Fra Baracuds hiatorie:

Under en dykning på Tårbæk Rev fandt klubbens meget aktive undervandsjæger under en ålejagt et stort skibsanke som lå nedsunket i havbunden.

Tårbæk Rev er ikke et rev i traditionel

Et anke. Måske kan du genkende det?

forstand, men et lavvandet område som i gamle dage blev brugt som ankringsplads for sejlskibene mens de ventede på god vind. Hvis et anker havde sat sig fast i havbunden måtte man kappe ankertovet og efterlade ankret på bunden.

Traditionen:

Ifølge gammel lovgivning havde enhver ret til at bjerge et tabt anker.

Ankret ville tage sig godt ud stående foran klubblokalerne på Larsbjerggård, så vi besluttede os for at bjerge det store anker.

Kun ankrets ene arm stak op af bunden og trods et stort arbejde fik vi kun gravet det delvis fri. Den anden arm sad stadig fast i bunden. 3 olietønder blev bundet til ankret og fyldt med luft, men ankret løftede sig ikke en centimeter.

Næste weekend

Sejlede vi atter med klubbåden Dyk Eet op til Tårbæk Rev med 3 ekstra tønder.

Det ville give en samlet løftekraft på over en ton og så skulle ankret nok komme op. Positionen var markeret med en rød bøjle, men vi kunne ikke finde bøjen, som var forsvundet. På Dyk Eet havde vi

ikke moderne navigationsudstyr, så vi fandt aldrig ankeret igen, som nok stadig ligger ude på Tårbæk Rev.

Med Dynamit Åge:

På en vragtur i 1986 med Dynamit-Åge's fartøj "Ternen" fandt vi på havbunden foran vraget af "Kuffen" et noget mindre anker, som var viklet ind i et fisketrawl. Med skibets spil blev det hejst op og med stort besvær hevet op på dækket. Dyk Eet havde været på langfart og lå tilfældigvis i Hundested Havn, så ankeret blev omlastet til Dyk Eet og sejlet hjem til Svanemøllehavnen. Ankeret blev rensat og rustbehandlet og opstillet på plænen foran Larsbjerggård.

Endnu et anker

I 1988 fandt nogle klubmedlemmer endnu et anker ud for Skotterup på Øresundskysten. Samme fremgangsmåde som ved Tårbæk-ankret blev anvendt og denne gang lykkedes det at få ankeret fri af bunden og bugseret ind til kysten.

Det blev båret op på gummibådstraile- ren og kørt hjem til klubben. Begge ankre ligger nu foran klublokalerne i Ballerup Idrætsby.

Tekst og foto/ Stidsen

Vandmiljø (Fortsat fra side 22)

sandsugningsønske opfyldt og Køge Bugt derved bliver ødelagt.

Alt det man ikke ser, er der kun meget få der interesserer sig for.

Søndag 2 oktober 2022 bragte TV2 Lorry i Søndagsmagasinet en 15 minutter udsendelse om sandsugning i Danmark og hertil havde jeg leveret video fra havbunden og fra dronen.

TV2 Lorry

12/9 var jeg inviteret til møde hos TV2 og fodrede dem med video og iagttagelser fra Køge Bugt. Mødet var program-sat til 15 minutter, men jeg var der i mere end 2 timer. Filmen fulgte for- manden for Køge Bugt Stenrev Allan S. på en fisketur i bugten.

Han er den person der ved mest om hvad der sker til søs og vi har et godt samarbejde.

TV2 filmen har givet reaktioner fra fagfolk, som jeg glæder mig til at arbejde videre med. Det kommer til at provokere rådgiverbranchen der i Lynetteholm projektet har været dansende skø- dehunde for By & Havn og ikke helt har forstået, hvad der er den primære funktion, når man er rådgiver. Det kan jeg skrive mere om i næste udgave af Baracuda bladet.

/Gearløs 6. oktober 2022

2 * stjernet uddannelse

10. september blev der afholdt to stjernet uddannelse.

Alle glædede sig og var også lidt spændte. Allan havde varslet, at vi skulle til Kullen, og det er ikke så tit vejret tillader det.

Det gik også fint at komme derover med den nye motor og det gode vejr.

Henriette og Finnur fik deres dybdegyk med Jan O, og jeg havde to dybere dyk til 15 og 20 meter med Tobias, som han manglede for at få sit et stjernet bevis. Det var så tid til redningsøvelsen.

Jeg var den frivillige, der skulle reddes, da jeg var den mindste af Jan og mig.

Jeg har prøvet det før og ved, at man kan få nogle flotte tegninger af tørdragtsqueeze, men jeg slap nådigt denne gang.

Det er altid svært med den opstigning. Også denne gang. Men det lykkedes flot til sidst.

Og som sædvanlig rundt om båden. 5 gange.

Hele holdet (minus Allan) før den sidste del af prøverne skal udføres.

Rundt og rundt og rundt

Men de var så heldige, at Tobias velvilligt hoppede i og hjalp på sidste runde.

Så måske skulle det alligevel have været Jan, der blev reddet.

Allan og Eva, som var med som hjælper, fik selvfølgelig også et dyk. Allan kan godt lide at blive lidt længe på det dybe, når vi nu er på Kullen, trods Evas protester.

Turen hjem gik om muligt endnu hurtigere end derop. Det var med rekord fart. Man kan godt mærke, at den nye motor er større end den gamle.

Tobias fik sit bevis, og "Allan" gav is.

/Birgit

/Fotos: Allan

Tobias fik sit bevis

Dybdeykning

*Havets dybder har altid virket både fascinerende og skræmmende. Hvad gemmer sig dernede i det mørke dyb?
I dykningens barndom var der ligefrem konkurrence om hvem der kunne dykke dybest.*

En af dykkerpioneren Cousteau's dykkere nåede under en dykning ned på 123 meters dybde, men overlevede ikke rekorddykningen.

Maksimalle dybder:

Herefter blev man enige om maksimalt at dykke ned til 75 meters dybde. Ved sportsdykningens start i slutningen af 1960'erne havde Dykkertabellen 69.02 en dybdegrænse på 50 meter. Denne grænse blev som regel overholdt, da der ikke var så mange steder i

danske farvande hvor det var muligt at dykke så dybt. Det var desuden mørkt og koldt på denne dybde.

Da sportsdykkerne begyndte at tage på ferierejser til Rødehavet ændrede forholdene sig. Her var der ved koralrevne lodrette vægge, som faldt ned til over 60 meters dybde og der var stadig nogenlunde lyst hernede på grund af det klare vand.

Mange Rødehavs-dykkere mente derfor at der godt kunne lægges 10 meter oven i tabellens dybdegrænse på 50 meter. Den gode sigtbarhed i vandet bevirkede desuden at dykkeren uden at bemærke det kom dybere og dybere ned. Først når lyden fra lungeautomaten ændrede sig opdagede dykkeren at han var kom-

Numidia vraket. Billede fra Red See Diving dykkermateriale på nettet,

met for langt ned.

Numidia:

Ved nordenden af Brother Island i Rødehavet ligger vraget af damperen "Numidia" stejlt op af revet med stævnen på lavt vand og agterenden hvilende på bunden på ca. 85 meters dybde.

På en dykning på vraget var vi fra lav dybde svømmet hen over midterbygningen og var pludselig nede på 45 meters dybde.

Dybt under os, næsten helt nede ved agterenden så vi to dykkere. Det var nok nogle fremmede dykkere fra en anden dykkerbåd, måske franskmænd eller amerikanere. Dykkerlederen så også de to dybdedykkere. Det viste sig at de hverken var franskmænd eller amerikanere, men danskere fra Ballerup.

Efter dykket blev de to dybdedykkere kaldt til samtale hos dykkerlederen. De undskyldte sig med at deres dybdemålere ikke havde virket ordentligt og at de nok havde haft dybderus og derfor ikke rigtigt vidste hvad de gjorde. De var tæt på at få dykkerforbud resten af turen, men lovede ikke at gøre det igen og slap med en advarsel.

Opgav ved 84 m.

På en dykning ved en lodret væg på en af de første Rødehavsture bemærkede Baracuda-dykkerne en fremmed dykker, som svømmede alene meget dybt under dem. En af Baracuda'erne dykkede ned for at få ham op fra dybet. Han var endnu ikke nået ned til den sikkert dybderus påvirkede dykker, da han kigger på sin hårdt belastede dybdemåler, som viste 84 meter.

Han opgav sit foretagende og svømmede op igen. Den fremmede dykker overlevede heldigvis også dybdedykningen.

Jeg hørte beretningen på en klubfest ud på aftenen, hvor vi havde fået en del at drikke, så muligvis er historien ikke helt sandfærdig.

/Tekst: Stidsen

Info fra Ballerup kommune:

Ballerup kommunes budget for 2023 bliver en stor økonomisk spareøvelse. Klubben bliver ikke direkte ramt af de økonomiske besparelser men

Vi opfordres til at sørge for, at al unødvendig belysning og el forbrug begrænses, dvs. sluk lyset efter dig !

- Temperaturen i vores lokaler sænkes fremadrettet til 19 g.
- Vandtemperaturen i svømmehallens store bassin forbliver på 26,8 g.

Om det varmebassin og sauna forsæt holdes åbent tages der først stilling til d. 10/10.

Og så lidt info om vores adgangsbrik. Det viser sig at brikken kun er aktiv i tidsrummet 07-23, dvs. du kan ikke slå alarmen til eller komme ind i klubben udenfor dette tidsrum.

Har du behov for det, kontaktes vagten på 44 77 34 34

/Hilsen Lars

Munkholm forbandelsen

I september aftalte vi et P-dyk ved Munkholm. Resten af landet var ramt af hård vind fra NV retning og styrke på 8-10 meter/sek, men Munkholm så lovende ud på vejrkortet.

Der viste sig at være rigtigt: Ganske små bølger og vist ikke så meget strøm. Broen var fyldt med lystfiskere, men heldigvis brugte de kun det midterste fag til deres blink-fiskeri. Vi aftalte, at vi ville svømme i overflader over til den første højre bropille, for så at gå ned der og bruge det blinkfrie rum ind mod land til at starte dykket i.

Så i gang med at rigge til. Et tremands dyk. To bundet sammen med bøje, og jeg også med overfladebøje. Svømme klistret til toer-parret, som vi plejer. Sigten var nogenlunde, så det burde kunne lade sig gøre at følges ad, selv med kamera og en 'foto-handikappet'.

I marts

Sidst, vi var her sidst i marts i smukt snevejr, var Eva's dragt lige blevet repareret. Skulder-udluftning ventilen var skiftet ud og dragten lige hentet fra værkstedet. Men da hun skulle have

Eva efterladt på stranden ved Munkholm i snevejr d. 31. marts

dragten på, opdagede vi, at ventilen var sat i på en måde så den havde klemt sammen om stoffet længere nede på ærmet. Man kunne kort og godt ikke stikke armen i ned i ærmet og tage dragten på. Den skulle på værksted igen.

Birgit og jeg besluttede, at tage et dyk alligevel. Desværre viste det sig så, at Birgits afbalancering ikke fungerede så godt. Jeg trak hende ned på nogle meters dybde med håndkraft, men hun kunne alligevel ikke holde dybden, så vi måtte i land efter nogle få minutter. Surt! Det blev ikke bedre af, at et strålende tilfredst dykkerhold, vi mødte, havde observeret en Stenbider på deres tur rundt ved broillerne. (Mit mål er klart at se en stenbider her ved Munkholm)

Tilbage til september igen: Vi stod som sagt i vandet og gjorde klar. Jeg var parat til at få finner på, da jeg opdagede, at netop mine finner var gledet mig af hænde på vej ud. Jeg havde ellers kun kamera, overfladebøje og finner i hænderne på vejen. Men på den igen.

En forbandelse

Mens de to andre ventede tålmodigt (jeg havde også lige fikset blyet, der var gledet ud af en af lommerne på vesten), gik jeg i gang med at lede. Faktisk endte alle tre med at lede. For dølen! Tilbage igen, Frem og tilbage. Så ro på! Lav en systematisk eftersøgning. Mens jeg gik frem og tilbage, slog det mig, at vi her ved Munken måske var ramt af en særlig forbandelse. Nu var det anden gang, der var noget på tværs. Men jeg fandt finnerne og vi kom af sted på et dejligt dyk.

Ved bropilleren var der en rimelig sigt, Der var en svag strøm mod nord, og man skulle holde sig fast på bropillernes træværk for ikke at drive nordpå. Det er sjovt, at se at de tilsyneladende

massive stenpiller i virkeligheden står på et solidt træskelet nogle få meter under overfladen. De ligger blotlagte som bindingsværk, dog med vandfyldte hulrum imellem. I den nordlige ende af bropillen, kunne jeg forsigtigt se ud i de grønne vandmasser, og dels ane nogle dansende blink, men dels også en stor mængde sild, var det vist, der svømmede hid og did i en opløst stime.

Væk var de:

Desværre var de andre blevet væk i mellemtiden. Det viste sig, at de ikke ville svømme ind under broen for eventuelt at blive grebet af den nordgående strøm. Heldigvis havde Eva købt en ny kraftig lygte, der skulle afprøves på netop dette her dyk. Den kunne ses et godt stykke væk, så dér hvor jeg forventede de måtte være, fik jeg øje på hendes lygte. Resten af turen var jeg klinet til de to.

Sigten var 3-5 meter og strømmen, da vi var fri af broslugten, var næsten ikke eksisterende. Så vi kunne i ro og mag svømme fremad henover den typiske Munkholmbund: Mudder, muslinger, kutlinger og rejer i mængder. En blanding af råd og mudder blandet med en gryende fornyelse af livet på bunden. Nye generationer af muslinger på vej frem. Prøv fx at se billedet med de unge muslinger og den rugende kutling (øverst på bagsiden) Det blev et super dyk, på næsten en time.

Forbandelsen var helt klart brudt.

/Foto og Tekst Jan M.

